

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120201813
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120201813.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: G.. Q. T., U.. XX.XX.XXXX, F. R. K.. D. X, XXX XX D.O., zastúpeného ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., IČ: 24 785 199 so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika zastúpenému ŠMÍDA advokátní kancelář s. r. o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie 6.252,55 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 250,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietť.
- III. Priznávať žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 6.2.2020 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 6.252,55 eur z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 13C/144/2016, ktorom bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľky si terajší žalovaný uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 8.801,84 eur s príslušenstvom., avšak Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 13C/144/2016 zo dňa 14.5.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.7.2019 žalobe v časti 2.549,29 eur s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti, t.j. o sumu 6.252,55 eur žalobu zamietol. Dôvodila, že súd žalobu zamietol jednak pre neunesenie bremena tvrdeného ohľadom skutočnosti odôvodňujúcich úroky a iné poplatky, ako aj s poukazom na absenciu obligatórnych obsahových náležitosti zmluvy, s ktorými zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a preto súd uzavrel, že žalobca má z titulu pohľadávky zo zmluvy o úvere nárok na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov bez zmluvných úrokov a poplatkov. Žalobkyňa poukázala na to, že primerané finančné zadostučinenie žiada vo výške 6.252,55 eur vzhľadom na to, že žalovaný od nej požadoval sumu 8.801,84 eura a pohľadávka bola dôvodná len do výšky 2.549,29 eur, teda žalovaný sa chcel týmto obohatiť o sumu 6.252,55 eur.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že to nebola žalobkyňa, ktorá si uplatnila na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, a teda nebola naplnená požiadavka na úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Namietal, že čiastočné zamietnutie žaloby v pôvodnom konaní nespôsobillo žiadne nepriaznivé následky pre žalobkyňu a nevznikla jej žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadostučinenia. Rovnako podľa žalovaného civilné sporové súdne konanie so sebou nesie určitú mieru právnej neistoty ako pre jednu, tak pre druhú stranu sporu, a tak nebola naplnená ani

požiadavka na spôsobilosť porušenia práv alebo povinnosti privodiť jej ako spotrebiteľke ujmu, ktorú nie je povinná znášať. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobkyňa si neplní svoju povinnosť, nakoľko neuhradila žalobcovi žiadnu splátku, na ktorú bola zaviazaná právoplatným rozhodnutím.

3. Žalobkyňa v replike voči tomuto vyjadreniu uviedla, že právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde a čiastočný úspech spotrebiteľa v základnom konaní vo vzťahu na nadväzujúce konanie o primerané finančné zadosťučinenie je vždy 100 %-ným úspechom. Zo zákona nevyplýva, aby spotrebiteľ mal dokazovať nejakú intenzitu dokazovania, rozsah pôsobenia nepriaznivého následku spotrebiteľa, lebo má tvrdiť a dokazovať len to, že na súde uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Od 10.6.2013 sa zrušila požiadavka ujmy aj čo i len možnosti privodenia ujmy a stačí úspech spotrebiteľa čo sa týka spotrebiteľského práva na súde. Ohľadom výšky primeraného finančného zadosťučinenia poukázala na to, že ju súdy určia voľnou úvahou a jediným objektívnym kritériom je výška škodlivého následku vyjadrená v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil alebo mienil spôsobiť porušením spotrebiteľského práva a predovšetkým z tohto objektívneho kritéria by mal súd pri úvahe o výške primeraného finančného zadosťučinenia vychádzať. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia poukázal na súdnu prax priznávania primeraného finančného zadosťučinenia v takej výške, v akej sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením listinných dôkazov: spis tunajšieho súdu sp.zn. 13C/144/2016 a z neho žaloba doručená súdu dňa 2.5.2016, rovnopis zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 24.5.2010, obchodné podmienky pripojené k žalobe, výzva, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a návratka doručky, platobná história a zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.5.2019 č.k. 13C/144/2016-63 súd rozhodol o žalobe v tomto spore žalovaného o zaplatenie 8 801,84 eur sprísl. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.549,29 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 4.10.2014 do zaplatenia v mesačných splátkach po 60,- Eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 20. dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok tak, že omeškanie s plnením jednej splátky alebo jej časti má za následok zročnosť celého plnenia., a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol., pričom rozhodnutie odôvodnil skutkovým zistením, že dňa 24.5.2010 uzatvoril právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná zmluvu o úvere č. 449970592 na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 10.000,- Eur, a žalovaná sa zaviazala úver hradiť formou 77 mesačných splátok (vo výške 35,10 Eur do dňa 31.5.2010 a vo výške 206,03 Eur odo dňa 17.6.2010), vždy k 17. dňu v mesiaci s tým, že úrok bol dohodnutý vo výške 14,90% p.a. a celkové náklady spojené s úverom predstavovali uhradiť 5.881,31 Eur, a to do 17.9.2016. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť, tak podľa žalobcu činila 15.881,31 Eur. Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanú výzvou zo dňa 8.9.2014 vyzvala k úhrade dlžných splátok a upozornila na možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru, ale keďže žalovaná výzve nevyhovela, úver bol zosplatený a pohľadávka následne postúpená s tým, že istina činila 7.190,81 Eur a príslušenstvo (zmluvný úrok 1.517,52 Eur, zmluvný úrok z omeškania 93,51 Eur, zákonný úrok z omeškania odo dňa zosplatenia do postúpenia 104,85 Eur a pôvodné poplatky 0,00 Eur) činilo 1.715,88 Eur (pozn. súdu: bez toho, aby vysvetlil ich výpočet, teda bez toho aby bolo zrejmé, z čoho tieto sumy presne pozostávajú a ako ich, s uvedením všetkých konkrétnych vstupných údajov, vypočítal - na základe čoho, prípadne z akých súm a za aké konkrétne obdobia).

6. Súd právne odôvodnil rozhodnutie v tejto veci tým, že žalobca mal bremeno tvrdenia, že so žalovanou bola uzavretá platná písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere a veriteľ má právo na zaplatenie aj úrokov a poplatkov, avšak žalobca neuviedol (ani nepriamo v prílohách) všetky rozhodujúce skutočnosti umožňujúce ich určenie, prípadne overenie ich výpočtu, ale toto bremeno neuniesol. Okrem neunesenia bremena tvrdenia o všetkých skutočnostiach odôvodňujúcich právo na vyúčtované a uplatnené úroky a iné poplatky (a aký súm a za aké obdobie) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje podmienky upravujúce čerpanie úveru - a tým aj úročenia (§ 4 ods. 2 písm. e) ZoSU), a poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto považuje aj podľa § 4 ods. 3 ZoSU za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver (čerpanie) vo výške 9.810,63 Eur, na ktorý žalovaná uhradila sumu 7.261,54 Eur, súd ju zaviazal len na vrátenie zostatku týchto poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 2.549,29 Eur (tak ako navrhla žalovaná) spolu s úrokom z omeškania.

7. Z výsluchu žalovanej v tomto konaní súd zistil, že „ po oznámení povinnosti platiť, aj platila, ale neskôr už nemohla, išla na PN. Toho času je na dôchodku a poberá dôchodok vo výške 560 eur. Čo sa týka príjmov, ktoré získala z úspešných súdnych spotrebiteľských sporov, tak tými kryla tie pohľadávky, ktoré mala zo skoršieho obdobia“.

8. Podľa výpisu o úhradách žalobkyňa z prisúdeného záväzku uhradila 4 splátky a to v sume 60 eur v dňoch 5.6., 7.7., 9.7. a 15.12.2020.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

10. Predmetom konania je nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v dôsledku úspešného uplatnenie spotrebiteľských práv v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 13C/144/2016.

11. Podľa § 3 odsek 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Pokiaľ žalovaná strana namieta skutočnosť, že v danom prípade žalobkyňa nebola tou, ktorá úspešne uplatnila ochranu spotrebiteľského práva., súd poukazuje na ustálenú prax v obvode tunajšieho odvolacieho súdu, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/33/2018-96 z 29.11.2018, v zmysle ktorého: „Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pritom nevyplyva, aby predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie malo byť podanie žaloby na súde. Spotrebiteľ sa totiž ochrany svojho práva môže domáhať na súde nielen podaním žaloby, ale tiež formou obrany proti uplatnenému nároku. Rovnako takáto ochrana spotrebiteľovi môže byť poskytnutá i orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Aj vtedy, ak je ochrana poskytnutá spotrebiteľovi bez návrhu zo strany orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a určité plnenie požadované žalobou nie je priznané, zamietnutie žaloby ohľadne tohto plnenia nie je možné z procesnej stránky hodnotiť inak ako úspech spotrebiteľa a nie úspech orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý postavenie strany sporu nemá (porovn. uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/105/2017 zo dňa 25.01.2018).“

13. Žalobca uplatnil voči žalovanej v konaní sp.zn. 13C/144/2016 nárok vo výške 8.801,84 eur s prísl. a úspešný bol iba v časti o zaplatenie 2.549,29 eur, pričom súd konštatoval, že v danom prípade nepreukázal svoj nárok na výšku úrokov a v dôsledku nesplnenia obligatórnych náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pri predmetnom spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu, vznikla povinnosť žalobkyňi iba vrátiť rozdiel medzi poskytnutou istinou a zaplatenou sumou.

14. Súd teda konštatuje, že základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie v danom prípade naplnený bol.

15. Pokiaľ je súd konfrontovaný s predmetnou vecou, pričom výška primeraného finančného zadosťučinenia sa žiada vo výške 6.252,55 eur, z dôvodu že o túto sumu sa chcel žalobca obohatiť na úkor žalobkyne, súd zohľadňuje intenzitu porušenia spotrebiteľských práv žalobkyne a aj tú skutočnosť, že na strane žalobkyne žiadne bezdôvodné obohatenie nevzniklo, nakoľko sa voči uplatnenej žalobe od počiatku bránila v súdnom konaní.

16. Súd preto považuje za primeranú výšku finančného zadosťučinenia v danom prípade sumu predstavujúcu 20% z tej sumy, o ktorú sa chcel žalovaný obohatiť, lebo tá suma, ktorá bola napokon priznaná predstavuje len 30% z pôvodne uplatnenej sumy a žalovaný bol neúspešný v cca 70%, čo je vysoké percento neúspechu a žalovaný mal už v priebehu konania zväžiť, že ak nedokáže uniesť dôkazné bremeno o tých skutočnostiach, kde bremeno tvrdenia je jednoznačne na jeho strane, aby,

keď už podal žalobu a nevážil ustálenú súdnu prax tohto súdu, aby nezotrval ďalej v tomto spore a prípadne sa so žalobkyňou dohodol.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol analogicky podľa ustanovenia § 255 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Keďže v CSP nie je právne ustanovenie upravujúce analogicky trovy konania v zmysle predchádzajúcej právnej úpravy uvedenej v § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, súd pristúpil k výkladu tohto ustanovenia cez prizmu čl. 4 Základných princípov CSP a preto, aj keď žalobkyňa mala vo veci úspech len čiastočný, keďže tento záležal od voľnej úvahy súdu, priznal jej v konaní plnú náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).